

Vizije od Gospodina

“Nisam bio neposlušan nebeskom viđenju.”

Djela apostolska 26:19

Tijekom vremena kada je Biblija bila u pripremi, mnoge Božje upute i upozorenja njegovom narodu, kao i otkrivenje njegovih planova i namjera, prenošene su putem „vizija“. Te su vizije često, ako ne i uvijek, bile čudesne prirode i toliko impresivne da nisu ostavljale nikakve sumnje u umovima onih kojima su dane da su pružene informacije od Gospodina.

Te vizije nisu dane da bi se zadovoljila znatiželja, već da bi oni koji ih primaju bili opremljeni za suradnju s Gospodinom u ostvarenju njegovih planova, bilo za sebe ili za druge, ili za oboje. U mnogim slučajevima, vizije se u Svetom pismu nazivaju „glasom“ Gospodina koji govori svom narodu. Dovoljan je pogled na Bibliju da se čovjeku učini dojmljivim važnost koju je Bog pridavao poslušnosti njegovom glasu i strašnim posljedicama koje bi proizašle iz neposlušnosti.

Vizije Starog zavjeta

Bog je govorio Noi ne samo da bi saznao za nadolazeći potop, već i da bi se pripremio za spasenje sebe i svoje obitelji. (Postanak 6:13-18; Hebrejima 11:7) Bog je također govorio Abrahamu u Uru, rekao mu o svojoj namjeri da blagoslovi sve obitelji na zemlji i dao mu upute da napusti svoj narod i ode u zemlju koju će mu pokazati. Blagoslovi

koji će proizaći iz ovog kontakta s Gospodinom ovisili su o Abrahamovoj poslušnosti tim uputama. Postanak 12:1-3

Bog se objavio Mojsiju kod gorućeg grma i ovlastio ga da bude veliki osloboditelj svog naroda. Čak je i tlo na kojem je Mojsije stajao u vrijeme kada mu je dana vizija postalo sveto, odnosno posvećeno, jer ga je Bog koristio kao mjesto gdje je svom slugi davao informacije o tome što želi da učini. (Izlazak 3:1-10) Ako je Mojsije od tada nadalje želio uživati stalnu Gospodinovu naklonost, nije imao drugog izbora nego poslušati viziju.

Prorok Izaija dobio je viziju u kojoj je vidio Gospodina „visokog i uzvišenog“. (Izaija 6:1,8) U toj viziji Izaija je čuo Gospodina kako pita: „Koga da pošaljem i tko će ići za nas?“ Prorokov odgovor bio je: „Evo me, pošalji mene.“ Ova je uputa bila značenje većine vizija kojima je Gospodin u davna vremena udijelio svoj narod, iako nisu uvijek bile tako jasno navedene.

Vizije Novog zavjeta

Najznačajnija vizija spomenuta u Novom zavjetu bila je ona dana Ivanu Krstitelju u vrijeme Isusova krštenja. Ivan je vidio Duha Božjega kako silazi na Isusa i čuo je „glas s neba koji govori: ‘Ovo je Sin moj, Ljubljeni, u kojem sam jako mio.’“ (Matej 3:16,17; Ivan 1:31-34) Ovdje je, u dobi od trideset godina, Isus započeo svoju zemaljsku službu. Došao je izvršiti volju svog Nebeskog Oca - sve što je bilo napisano u „svezku knjige“, Starom zavjetu. (Psalam 40:6-8; Hebrejima 10:5-9) Sve upute napisane u Starom zavjetu za vodstvo Učitelja zabilježene su pod izravnim nadahnućem Duha

Svetoga. Nije bilo nikoga tko bi protumačio njihovo značenje. Čak i da bi savršeni Isusov um shvatio njihovu važnost, bilo je potrebno da mu se da posebna objava - vizija - i upravo je njome bio blagoslovljen kada su mu se otvorila nebesa.

Isus je došao učiniti stvari koje su bile napisane o njemu. Kada mu je otkriveno njihovo značenje, on se bez oklijevanja prihvatio zadatka njihovog izvršenja. Po kakvu je cijenu Isus poslušao nebesku viziju! Razdoblje njegove službe bilo je kratko, a svaki dan naporan. Neprijatelji su ga vrijeđali, prijatelji su ga krivo shvaćali, a veliko "protivrečenje grešnika" konačno je rezultiralo njegovim uhićenjem, suđenjem i okrutnim raspećem. (Hebrejima 12:3) To je bilo značenje vizije. Isus je trebao biti odveden "kao janje na klanje". (Izaija 53:7) Trebao je dati svoje tijelo „za život svijeta“. (Ivan 1:29; 6:51) Trebao je biti „čovjek boli i vješt u žalosti“. (Izaija 53:3) Bio je poslušan svom Nebeskom Ocu u svim tim teškim iskustvima. Naučio je što znači biti poslušan čak i kada prolazi kroz teška iskustva patnje. Hebrejima 2:10; 5:8

Kako bi nadoknadio cijenu poslušnosti, Učitelj je iskusio i bogatu nagradu čak i dok je polagao svoj život. Mir i radost koje je iskusio više su nego nadoknadili žrtvu koju je podnosio. (Ivan 14,27) Doista, upravo mu je to omogućilo da posluša „zbog radosti koja je bila pred njim“ i da podnese „križ, prezirući sramotu“. (Hebrejima 12,2) Istina, to je bila buduća radost; ali iščekivanje istih i njegovo potpuno povjerenje da će primiti obećanu nagradu dali su Isusu sadašnji mir i radost koju svijet nije mogao ni dati ni oduzeti. Dakle, iako je bio „čovjek boli“, nesumnjivo je bio u miru sa svojim Nebeskim Ocem.

„Radost Gospodnja“ bila je njegova snaga.
Nehemija 8,10

Pavlova vizija

Saul iz Tarsa oduvijek je bio revni Božji sluga, iako je u početku krivo shvaćao što Gospodin želi da učini. Upravo je na zadatku pogrešno usmjerene službe bio počašćen onom otkrivajućom vizijom spomenutom u našem uvodnom tekstu, a o kojoj je kasnije svjedočio da nije bio neposlušan. Upravo je ta vizija zaustavila Šaula na njegovom pogrešnom putu. Otkrila mu je mjesto koje je trebao zauzeti kao supatnik s Kristom i zadatak koji je trebao izvršiti kao apostol poganima. Djela 9:1-16

Što se tiče Pavlove zemaljske službe za Krista, možda najkraći sažetak njezinih dubokih implikacija za Pavla dan je u izjavi Ananiji, kada mu je Gospodin u viziji naložio da kaže Šaulu kakve će velike stvari pretrpjeti za njegovo ime. (Djela 9:16) Poslušnost nebeskoj viziji značila je mnogo patnje za Pavla. (2. Korinćanima 11:23-28; 12:7-10) U tome se radovao, jer je vizija otkrila da ima privilegiju patiti sa svojim Učiteljem u velikom mesijanskom cilju. Kološanima 1:24

Te su patnje došle zbog njegove poslušnosti viziji - poslušnosti u objavljivanju drugima onoga što mu je Gospodin čudesno otkrio. Nakon što je Agripi izjavio da nije bio neposlušan viziji, Pavao je dodao: „Propovijedao sam najprije onima u Damasku, zatim u Jeruzalemu i po svoj Judeji, a i poganima, da se svi pokaju za svoje grijehе i obrate se Bogu - i da dobrim djelima dokažu da su se promijenili.“ (Djela 26:20) „Zbog tih razloga“, objasnio je Pavao kralju, optužili su ga njegovi sunarodnjaci Židovi. (Djela

26:21) Rezultat je bio da su ga i dalje progonili i Židovi i pogani sve dok konačno nije završio svoj zemaljski put. 2. Timoteju 4:7,8; Djela 20:17-25

Budući da je Pavao imao bezuvjetnu vjeru u Gospodina i znao je da ništa neće biti dopušteno da uđe u njegov život što nije za njegovu najvišu duhovnu dobrobit, uživao je u odmoru uma i srca. Međutim, nije imao odmora od neodoljive hitnosti da položi svoj život u poslušnosti nebeskoj viziji. Bilo u židovskim sinagogama, u poganskim hramovima, na brodu ili u zatvoru, jedina strast njegova života bila je prenijeti drugima značenje te nebeske vizije. Znanje koje mu je bilo otkriveno bilo je da je Isus Krist i da je nada i crkve i svijeta usredotočena na njega kao Otkupitelja. Vizija je dalje identificirala Krista kao onoga koji će vladati dok se svi neprijatelji ne polože pod njegove noge, čak i veliki neprijatelj smrt. 1. Timoteju 2:5-7; 1. Korinćanima 1:23; 15:25,26

Pavlova vjernost nije završavala svjedočenjem o Kristovom Evanđelju. Bio je revan u svojoj službi braći i nije se ustručavao objaviti im „svu volju Božju“. (Djela 20:27) Bio je vjerni branitelj vjere i otvoreno se protivio duhu tjelesnosti u crkvi. Naglasio je da je Krist prava glava crkve i da je neprimjereno da njegova braća kažu: „Ja sam Pavlov“ ili „Ja sam Apolonov“. 1. Korinćanima 3:4

Kraj doba

Proročanstva Pavla, Petra i Ivana uvjeravaju nas da će Gospodinov narod na kraju sadašnjeg doba biti blagoslovljen povećanim razumijevanjem Božjih planova i namjera. Učiteljevo vlastito svjedočanstvo je u istom smislu. Opisujući način svog povratka i

Druge prisutnosti, Isus je rekao: „Kao što munja [grčki: jarki sjaj] dolazi s istoka i sja do zapada, tako će biti i dolazak [grčki: prisutnost] Sina Čovječjega.“ (Matej 24:27) Kako je lijep lik izlaska sunca, koji je Isus koristio kako bi ilustrirao postupno svitanje svjetla Istine u dan svoje prisutnosti. Iako je ovo svitanje bilo postupno, na kraju će puni i jasan sjaj njegove prisutnosti protjerati tamu svakog zla, neznanja, praznovjerja i grijeha. Iako smo uvjereni da će na kraju, i kao rezultat Učiteljeve prisutnosti, „spoznaja slave Gospodnje“ ispuniti cijelu zemlju „kao što vode prekrivaju more“, Učiteljevi vlastiti učenici prvi su obasjani svjetlošću njegove prisutnosti. Habakuk 2:14

Koristeći daljnju ilustraciju Istine koja će biti dana domu vjere na kraju doba, Isus je objasnio da će im, kada se vrati, poslužiti „hranom u svoje vrijeme“. (Matej 24:45-47; Luka 12:37) Zajedničko svjedočanstvo Isusa i apostola otkriva da bi Gospodinov narod u ovom vremenu trebao očekivati blagoslov daljnjim razumijevanjem Istina zapisanih u Bibliji. Međutim, u Svetom pismu nema ničega što bi ukazivalo na to da će ovu viziju posljednjih dana Bog dati na čudesan način kao u prošlosti kada je obasjavao umove proroka, apostola i našeg Gospodina Isusa. Daljnje vizije ove vrste više nisu potrebne, jer su svi Božji planovi i namjere sada zabilježeni u Svetom pismu.

Imamo razloga vjerovati da je posebno razumijevanje Božje Riječi dano njegovom narodu na ovom kraju doba i na način naznačen u proročanstvima. Ono što moramo otkriti jest je li to razumijevanje doista Božji plan i vizija koja je uglavnom bila izgubljena iz vida tijekom mnogih

stoljeća mračnog doba. Moramo ispitati je li to u skladu s obećanjima i proročanstvima Božje Riječi.

Božji plan

Imamo li mi, dakle, u ovom sadašnjem vremenu poruku Istine? Kada je riječ o razumijevanju cijelog Božjeg plana za ljudsko otkupljenje i spasenje, ne možemo pravilno prosuditi Istinu od zablude jednostavnim ispitivanjem jedne ili čak nekoliko pojedinačnih točaka doktrine. Ono što prvo moramo prepoznati jest središnja tema Božjeg plana i veliki cilj kojem vodi svaki detalj tog plana. Što izlazi na vidjelo dok istražujemo proročanstva i obećanja Božje Riječi? To je činjenica da Bog namjerava uspostaviti kraljevstvo ovdje na zemlji koje će ugušiti pobunu palog čovječanstva protiv njegove suverene volje i da čovječanstvo, prihvaćajući Božju odredbu života po Kristu, može biti obnovljeno do savršenstva i živjeti vječno.

Isus je sažeo ovu veliku temu kada nas je naučio moliti: "Dođi kraljevstvo tvoje! Budi volja tvoja na zemlji kao na nebu." (Matej 6:10) Prorok Izaija otkriva da ostvarenje ove božanske svrhe ne ovisi o krhkoj tjelesnoj ruci, već da će „vlast biti na njegovu [Isusovom] ramenu“ i da će „revnost Gospodina nad vojskama to učiniti“. Izaija 9:6,7

Ova velika tema prožima Božju Riječ. To jednostavno znači da je božanska svrha nacrt onoga što će Bog učiniti za konačni blagoslov čovjeka. Crkva je stoljećima otpala od ove temeljne Istine Biblije. Umjesto da se moli i čeka da Božje kraljevstvo vlada i blagoslovi svijet, postupno je uspostavljeno ljudsko kraljevstvo ujedinjenjem crkve i države. To se zvalo kršćanstvo i, iako su moć i

utjecaj tog sustava sada mnogo manji, temeljno načelo na kojem je bio utemeljen i dalje upravlja razmišljanjem i postupcima onih koji nisu prosvijetljeni Božjom svetom riječju. Čini se da je to načelo da ako čovjek ne učini Božje djelo za njega, ono se uopće neće učini. Rezultat toga je da su mnogi trenutno slijepi za činjenicu da Bog ima plan za blagoslov naroda i da će taj plan provesti bez obzira na ljudsku pomoć.

Razočaravanje - zatim razumijevanje

Prije velikog otkrivenja Istine na ovom kraju doba, istraživači proročanstava, poput Williama Millera i drugih tijekom prve polovice devetnaestog stoljeća, otkrili su, znakovima vremena i određenim proročanstvima, da je povratak Učitelja blizu. Međutim, pretpjeli su razočaranje u svojim očekivanjima zbog nemogućnosti da razumiju način Kristovog povratka, pretpostavljajući da će doći kao čovjek s otiscima čavala na rukama i nogama. Previdjeli su činjenicu da je dao svoje tijelo za život svijeta i da je uskrsnuo od mrtvih kao slavno božansko biće, nevidljivo ljudskim očima. Stoga, kada se vrati, bit će nevidljivo prisutan, "kao lopov", neprepoznat od svih osim onih koji su "bdijeli" i primjećivali ispunjenje proročanstava. Otkrivenje 16:15; Matej 24:42,43

Not too long after, in the latter half of the 1800's, a group of earnest students of the Bible had, over a considerable period, studied the prophecies. One of the great Truths which became clear because of that study was the object of the Lord's return. The Scriptures showed that he was to return to restore mankind to life, not to destroy the earth, and that the prophetic end of the world was in reality the end of

the present evil social order, and the establishment of a new order, a “new heavens and a new earth, a world filled with God’s righteousness.” (2 Peter 3:13) In Acts 3:20,21, the Apostle Peter spoke about the plan of God that was to be accomplished through and by Christ during his Second Presence. He described it as “times of restitution of all things,” and adds that it was this of which God had testified “by the mouth of all his holy prophets since the world began.” This was the voice of God—the vision—as heard and made manifest to Peter and to us by the prophets.

The Vision Today

The vision of Truth that has reached us today in God’s appointed way, and in which we are rejoicing, is all-comprehensive. It embraces the meaning of all the great visions which God gave to his people in ancient times. Noah may not have understood this vision as we have it today or realized that his experiences concerning the ending of that world prefigured the “days of the Son of man” in which we are now living, nearing the end of this “present evil world.” (Matthew 24:37-39; Galatians 1:4) Yet it was a blessed thing for Noah to be informed of the coming flood and to be granted the privilege of service that he had in connection with it.

How Abraham must have rejoiced when God informed him of his purpose to bless all the families of the earth through his seed! He did not know, however, that this “seed” of blessing was to be a faith seed made up of Jesus and his body members who suffer and die with him that they might live and reign with him. Galatians 3:16,27-29

Moses was awe-inspired when he saw the burning bush and heard the voice of God instructing him to take off his shoes, for the place on which he stood was holy ground. He learned that he was to be the deliverer of his people from Egypt and to be their lawgiver. He was given little insight, however, of the greater deliverance that was to come to all mankind, and of the reconciliation of both Jews and Gentiles to God under the terms of the New Covenant. While it is true that Moses prophesied that one greater than he was to come, like the other prophets of the Old Testament, it is doubtful if he understood very clearly the implications of this and others of his prophecies. Deuteronomy 18:15-19; Acts 3:22-26; Acts 7:37; Hebrews 12:18-24

Isaiah saw the Lord "high and lifted up," and he was inspired with the sight to do the bidding of such an exalted and holy one, but his vision of God did not fully reveal the glories of the divine character as we see them today. Isaiah did not understand, as we are privileged to do, the marvelous depth and harmony of God's attributes—his wisdom, justice, love, and power - so aptly represented in the "seraphims" that he saw in his vision. Isaiah 6:1-8

Kad su se Isusu otvorila nebesa, otkriveno mu je značenje starozavjetnih proročanstava o svrsi njegove zemaljske službe - da će patiti i umrijeti za čovječanstvo. Tada nije bilo moguće u potpunosti iznijeti te stvari svojim učenicima, jer, kako je Isus rekao, nisu ih mogli "sada podnijeti". (Ivan 16,12) Kad im je kasnije Isus otvorio Pismo o značenju svoje smrti, njihova su srca gorjela u njima dok su stjecali bolje razumijevanje tih stvari. Luka 24,32

Na Pedesetnicu je značenje vizije prošireno i uključivalo "poziv" crkve. (Djela 2,36-39) Tada su Kristovi sljedbenici potpunije saznali o svojoj privilegiji da pate i umiru s Učiteljem, te da tako sudjeluju u "boljim žrtvama" ovog doba. (Hebrejima 9,23) Ova dragocjena Istina također je bila izgubljena iz vida tijekom mračnog doba, ali dio je slavne vizije kojom smo danas blagoslovljeni.

Vizija kojoj Pavao nije bio neposlušna bila je slavna u svim svojim implikacijama. U njoj je vidio da je Božji plan napredovao te je uključio pogane i ponudio im priliku da postanu sunasljednici sa Židovima u kraljevskim obećanjima. (Efežanima 2:11-22) Kasnije je Pavao dobio i druge vizije. Bio je „uznesen do trećeg neba“ i u „raju“ - „nova nebesa i novu zemlju, u kojima prebiva pravednost“ - i vidio je stvari o kojima nije smio govoriti jer tada nije bilo pravo vrijeme. (2. Korinćanima 12:1-4; 2. Petrova 3:13) Danas i mi možemo vidjeti, okom vjere, „treće nebo“ i znati što je Pavao vidio u „raju“. Vidio je Božju namjeru buduće restitucije ostvarenu i cijeli ljudski rod kako živi u svjetskom Edenu savršenstva života i mira na zemlji. (Izaija 51:3; Ezekiel 36:33-36) Pavlu nije bilo dopušteno izjavljivati što je vidio, ali naša vizija nas poziva da cijelom svijetu kažemo blagoslovljenu vijest o Kristovom kraljevstvu koje će se uskoro uspostaviti! Matej 24:14; 2. Timoteju 4:2

Odgovornost za istinu

Kao što smo primijetili, kada je Bog u davna vremena davao vizije svojim slugama, to su bili nalogi za službu. Isto je i u vezi s vizijom Istine kojom nas je Bog obdario. Postoji nešto što mi možemo učiniti po tom pitanju. To je za nas također nalog za službu, kao i nalog koji uključuje uvjete i kvalifikacije koje

moramo ispuniti da bi naša služba bila „sveta, ugodna Bogu“. Rimljanima 12:1

Želimo da se naše ruke koriste u Božjoj službi. Želimo da naše noge budu brze u nošenju poruke božanske ljubavi da „utješe sve koji tuguju“. (Izaija 61:2) Želimo koristiti svoje usne i jezik da bismo govorili o njegovoj ljubavi. Doista, ako usvojimo pravi duh vizije, htjet ćemo da sve što posjedujemo bude korišteno u Božjoj službi. "Ništa, Gospodine, ne bih uskratio", reći ćemo onome koji je otvorio oči našeg razumijevanja da vidimo njegovu slavu. Rado ćemo mu posvetiti sve svoje.

Sve je to uključeno u našu punu poslušnost nebeskoj viziji. Pavao je napisao da bismo trebali "svaku misao" dovesti u poslušnost Kristu. (2. Korinćanima 10,5) Ništa manje od ovoga neće biti u potpunosti ugodno Gospodinu. Krist je rekao da bismo trebali pustiti da naše svjetlo sja i, osim toga, naveo je mnoge kvalifikacije pravednosti koje će naše nošenje svjetla učiniti prihvatljivim Bogu. (Matej 5,16; Filipljanima 2,15) Stoga se potpuno prepustimo sili Istine i, u svojoj poslušnosti viziji, radujemo se svim iskustvima koja mogu proizaći. Vrijeme je kratko. Budimo vjerni dok nam je još prilika..